

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20815/2024
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Орос Лајош из ..., против тужених ББ и ВВ обе из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Отилија Бебе из ..., ради утврђења пуноважности усменог завештања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 740/24 од 10.07.2024. године, у седници одржаној 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 740/24 од 10.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 740/24 од 10.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 75/2023 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је пуноважно усмено завештање оставиоца пок. ГГ сачињено 07.12.2021. године пред сведоцима ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ... и изјавама завештајних наследника узетих на записник код јавног бележника Каролине Буш 14.04.2022. године пословни број УПП 101/2022 које усмено завештање је проглашено пред јавним бележником Каролином Буш 10.08.2022. године под бројем УПП 103/2022, а којим је за завештајног наследника све имовине пок. ГГ одређен тужилац што би тужене као законски наследници биле дужне да трпе и признају да се након правноснажности пресуде настави прекинути оставински поступак и да се заоставштина покојног оставитеља расправи у складу са пуноважним усменим завештањем од 07.12.2021. године на начин и условима одређеним законом, те да се утврди да су тужене у потпуности искључене из наследства и да се обавезу да тужиоцу накнаде трошкове овог поступка са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима плати трошкове парничног поступка у износу од 113.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 740/24 од 10.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је основ утврђење пуноважности усменог завештања, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији. Без утицаја на другачије одлучивање су наводи ревидента којима оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова будући да на овај начин ревидент оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, а што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења пуноважаности усменог завештања тужилац је поднео 13.03.2023. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара и та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**